

[Miljøministeren]

de en pjece om beredskabet med henblik på, at private kunne få den her i København. Jeg bad dem om at vurdere, i hvilken grad vi skulle lade statens informationstjeneste via OBS-udsendelser i fjernsynet give orientering, og jeg bad dem om at lave øvelsesvirksomhed – det er direkte til hr. Steffensen – for beredskabsorganisationens enkelte led og for afprøvning og justering af samvirket i beredskabsorganisationen. Endelig har jeg selvfølgelig bedt om, at man til stadighed ajourfører den viden, vi har, og indbygger den i beredskabsplanen, når man finder, at det er nødvendigt. Min henvendelse tog udgangspunkt i et ønske om åbenhed og en afbalancering i det ordforråd, vi bruger, men der har aldrig været tale om en afbalancering af kendskabet til de faktiske forhold vedrørende beredskabsmulighederne. Selvfølgelig kan der opstå en situation, enten det drejer sig om en ildebrand eller en katastrofe af anden art i København, hvor man skal evakuere en del af København eller større dele af området. Det er helt oplagt, at man ikke på forhånd i detaljer kan sige, hvorledes en evakuering i en sådan situation skal foregå. Vi kan sige, at i tilfældet Barsebäck bør den, hvis den skal foregå, ske efter skypassagen, og kun hvis målinger af stråling har vist, at et område er så stærkt forurenet med radioaktivt nedfald, at det er nødvendigt.

Jeg har også sagt, at dette er en rammeplan, der selvfølgelig som alle andre rammeplaner indeholder mange oplysninger og mange detaljer. Men må jeg understrege igen, at det er civilforsvarsstyrelsen og politiet, der tager sig af evakueringen, og må jeg endnu en gang understrege – det står også i planen – at indkvarteringen påhviler det lokale, kommunale civilforsvar. Hvis der i dag ikke i yderste detalje er mulighed for at fastlægge alle mulige situationer, så tager jeg det ikke som udtryk for, at man skal have mistillid til beredskabsplanen, så tager jeg det som en ansporing til, at man søger udbygget viden og muligheder for, at man i givet fald – hvor lidet sandsynligt det end måtte være – kan få beredskabsplanen til at virke, men den skal altså ikke alene virke i tilfælde af Barsebäck, men den skal også kunne virke i andre katastrofetilfælde og krigslignende tilfælde.

I forbindelse med beredskabsplanen, hvor jeg også har sørget for, at befolkningen fik

en information via KTAS' telefonbøger, spurgte fru Margrete Auken om jodtabletter. Det er således, at jodtabletterne skulle give en særlig beskyttelse mod optagelse i skjoldbruskkirtelen af radioaktivt jod. En arbejdsgruppe med medlemmer både fra miljøstyrelsen og sundhedsstyrelsen er ved at færdiggøre et udkast til en indstilling om jodtabletter. Jeg kan give en kort orientering om, hvad man gør i Sverige. Der er uddelt jodtabletter til befolkningen, der bor inden for en afstand af 12–15 km fra a-kraftværkerne, mens folk uden for denne afstand selv har mulighed for at anskaffe jodtabletter. Vi har også undersøgt forholdene i USA. Der er ikke nogen generel beslutning om dette spørgsmål. Jeg vil tro, at jeg vil foreslå, at tvungen udlevering af jodtabletter vil foregå inden for 15 km, men at andre skal have mulighed for at anskaffe sig de jodtabletter, man måtte have ønske om.

Jeg må her endnu en gang understrege, at beredskabsplanen er af høj kvalitet. Der er indbygget i den al den viden, man overhovedet kan have i dag. Men det hindrer jo ikke, at der kan være enkelte personer eller persongrupper som f. eks. HTs chauffører, elværksarbejdere, pædagoger og andre, der føler, at deres institution ikke har etableret en beredskabsplan, som de kender i alle detaljer. Det fremgik af den udsendelse, der var i TV. Jeg synes, det er udmærket, hvis TV meddeler noget om de ting, vi alle sammen kan have udbytte af at se, men om man skal gøre det i form af en underholdningsudsendelse, vil jeg nok sætte et spørgsmålstegn ved. Der var jo ingen ansvarlige med i den udsendelse, der f. eks. kunne sige: på dette hospital er vi ansvarlige for at udarbejde vor egen beredskabsplan, hvor man kan hente støtte, og hvor man kan hente erfaring fra politiet. Det er jo politiet, der tager sig af sådanne ting sammen med civilforsvaret. Jeg synes godt, man kunne have understreget det. Der er altså nogle steder folk, der ikke fuldt ud føler, at de er velorienterede i disse katastrofesituationer, som kan forekomme, og som vi jo har opbygget politiet til at klare noget af og civilforsvaret til at klare andre dele af. Jeg har selvfølgelig noteret mig, at sådan er det. Da nogle af de samme mennesker var inde hos mig allerede for lang tid siden, sagde jeg: hvis der er usikkerhed om, hvad jeres stilling er, hvorledes beredskabs-